

DODOT

heräävät henkiin

HARRI KALLIO VOITTI FOTOFINLANDIAN KUVILLAAN SUKUPUUTTOON 1600-LUVULLA KUOLLEISTA LINNUSTA. "IHMISEN JA LUONNON SUHDE ON HYVIN MERKILLINEN", KALLIO SANOO. MUTTA MITÄPÄ HÄN AIKOO TEHDÄ PALKINTORAHOILLA?

Harri Kallio

s. 1970

- Toteutti dodoprojektissa itse sekä dodomallit että kuvat.
- Kiinnostui valokuvauksesta alle 20-vuotiaana, mutta päätti vasta 25-vuotiaana aloittaa kuvaamisen vakavammin
- "Kyllä minulla on aina ollut selkeä ajatus, että haluan tehdä taiteilijana töitä."
- "Minua kiinnostavat sellaiset haasteet, joissa joutuu riemään asiasta vähän pidemmälle."

Kaikki lähti oikeastaan lastenkirjasta. New Yorkissa tätä nykyä asuva valokuvaaja Harri Kallio, 36, luki lapsena kaikille tuttua Lissa Ihmemaassa -kirjaa, jossa esiintyi dodoja. Nuo kummalliset 1600-luvulla sukupuuttoon kuolleet linnut jäivät kummitelemaan hänen alitajuntaansa.

Sieitä ne putkahtivat esiin jälleen vuosia myöhemmin, kun Kallio asui Oxfordissa nuorena opiskelijana. "Se on myyttinen fantasiահahmo kirjassa. Yhtä äkkä tuli vastaan sellainen ajatus, että dodot ovat oikeasti olleet olemassa", Kallio sanoo. "Se oli hyvin kiinnostava lähtökohhta."

Hän alkoi tehdä taustatutkimusta näistä tarunhoitoisista linnuista. Kaikkea mielenkiintoista

DODOT

beräävät henkiin

tietoa niistä löytyikin. Dodojen jäänteitä on säilyttänyt muutamain museoihin maailmalla ja Kallio kävi kuvaamassa näitä jäänteitä. Vanhimmat kirjalliset lähteet olivat 1800-luvulta. Hyvin varhaisessa vaiheessa Kalliolla oli ajatuksena tehdä dodoista jonkinlainen kirja, joka lopulta toteutui 2001.

"Dodo on ensimmäisiä dokumentoituja taivauksia, jossa ihmiset ylipäätään huomasivat, että heidän toiminnallaan oli tällainen suora vaikutus

ympäristöön, että yksi laji ihan kokonaan katosi. Mauritiuksen saari on hyvin pieni ja siellä oli satojen tuhansien yksilöiden populaatio."

Dodoja metsästettiin runsaasti ja koska niillä ei ollut luontaista pelkoa ihmistä kohtaan, ne eivät osanneet pelätä eivätkä varoa. Osasyynä sukupuuttoon olivat myös hollantilaisien uudisraivaajien mukanaan tuomat koirat ja muut kotieläimet, jotka söivät dodoja ja niiden munia. Laji tuhoutui su-

kuputtuon 170 vuodessa, viimeinen yksilö kuoli noin vuonna 1680.

Vuonna 2001 Kallio vei itse rakentamansa dodorekonstruktiot ensimmäistä kertaa alkuperäisiin maisemiin Mauritiukselle ja kuvasi dodo-mallejaan.

"Mielenkiintoni tuntuu usein olevan tässä ihmisen paikka maailmassa", Kallio sanoo. "Ihmisen ja luonnon suhde on hyvin merkittävä."

Kallio ei silti myönnä olevansa luontokuvaaja. "En ole käytännössä lainkaan tehnyt luontokuvia. Jos lähestyn näitä aiheita, on se tehty tällaisten erilaisten konseptien kautta. Tämän dodoprojektin

myötä toteutui silti erittäin mielenkiintoinen cross-over-ajatus, että näitä kuvia voi näytellä sekä taidegalleriassa että perinteisen luontokuvan kaussa."

Hääkuvauksesta kirjansidontaan

Harri Kallio muutti New Yorkiin alun perin amerikkalaisen vaimonsa takia. "Asuimme aluksi Helsingissä, mutta ajattelimme, että molempien urakehityksen kannalta olisi parempi asua New

Yorkissa. Olen viihtynyt erinomaisesti." Myös hänen vaimonsa työskentelee valokuvauksella.

Kallion parisuhteeseen ei liittynyt New Yorkissa edeltäviä itsensä hyvin monenlaisilla töillä. Apurahajärjestelmiä kun ei ole, on pakko olla luova. 4-5 vuotta sitten heillä oli pieni IT-firma. Freelancer-tömarkkinat kuitenkin katsoivat kaupungista syyskuun terrori-iskuja seuranneen taloudellisen notkahduksen myötä.

Niinpä Kallio ja hänen vaimonsa alkoivat tehdä hääkuvauksia. Kalliolla on nykyään myös pieni kirjansidontayritys. "Hääkuvauksia on ollut tämän kirjansidontaan ohella hyviä läisi." Hääkuvauksesta muksettuaan New Yorkissa hyvin, mutta työtökkin riittää. "Mainontaan ja pienen firman nimen luomiseen menne aika. Mainostaminen on hyvin kallista."

"Se on myyttinen fantasiaahamo kirjassa. Yht'äkkiä tuli vastaan sellainen ajatus, että dodot ovat oikeasti olleet olemassa."

DODOT

beräivät bentin

Oma galleria

Kalliolilla on New Yorkissa oma galleria. Se antaakin hänelle jatkossa entistä enemmän mahdollisuuksia keskittyä omien taiteellisten kuvausprojektien karussa työskentelyyn. "Kaikkein suurin haaste ja pääamäärä on, että jossain vaiheessa pystyisin keskittymään ihan omaan tekemiseen. Kirjoja ja kuvia myymällä voisi maksaa laskuja. Yksinkertaisesti

sellainen ympäristö, jossa ihan vapaasti voisi viedä eteenpäin omia projektejaan", hän sanoo.

"Jos tekee nykyään töitä valokuvaajana tai taiteilijana, on hämmästyttävää, miten paljon siitä on toimistotyötä", hän hymähtää.

Taidekuvaajana menestyäkseen pitää olla yhteydet maailmalle. "Pitää toimia niin kansainvälisesti kuin mahdollista. New York on maailman

taidemaailman keskus. Täällä on hyvä paikka olla ja täällä voi henkilökohtaisesti tavata kuraattoreita ja museohenkilöitä."

Kallio muistaa kehua myös suomalaista apurahajärjestelmää, jota hän pitää maailman parhaana. Fotofinlandian voittori Kallio pitää "ihan hauskana tunnustuseena". Dodo-kuvat ovat aikaisemmin olleet esillä USA:ssa ja Saksassa, mutteivät kovin la-

asti Suomessa. Pääpalkinnolle, 17 000 euroa hänellä on jo käyttötarkeitus valmiina: rahat menevät taide näyttelyiden kuluihin.

Voitokuvissa dodot katsovat suoraan kameraan ja ovat vähän hölmistyneen näköisiä. "Hahmot katsovat kameraan, koska siinä toteutuu koko projektin idea kuvitteellisista kohtaamisista", Kallio sanoo. "Kyllähän niistä tuli ihan sympattisen näköisiä."

"Hahmot katsovat kameraan, koska siinä toteutuu koko projektin idea kuvitteellisista kohtaamisista."

